

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-03-1953 בן ארי נ' המרכז ללימודים אקדמיים באור יהודה בע"מ - חל"צ

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אפרת בוסני

לירון בן ארי

תובעת

נגד

המרכז ללימודים אקדמיים באור יהודה בע"מ - חל"צ ח.פ.
513677575

נתבע

פסק דין

1 עניינה של התביעה לפניי הנה תשלום פיצויים לדוגמה על פי הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת
2 (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), בגין 12 דברי פרסומת ששוגרו לתובעת בהודעת
3 מסר לטלפון הנייד שלה.
4

טענות הצדדים

5
6 התובעת טוענת בכתב התביעה כי לא נתנה הסכמתה למשלוח המסרונים, ואינה יודעת כיצד מס'
7 הטלפון שלה הגיע לנתבע. עוד טוענת התובעת כי ההודעות שנשלחו אליה על ידי הנתבע אינן מכילות
8 את שם הנתבע, מענו ואת דרכי ההסרה כמצוות החוק, מה שהפך אותה ל"קהל שבוי" והחריף את
9 ההטרדות. על פי הנטען בכתב התביעה ביום 22.3.12, לאחר 4 מסרונים, שלחה התובעת לנתבע,
10 מהטלפון הנייד שלה, הודעת סירוב חזרה למס' ממנו הגיעו ההודעות, אך משלוח דברי הפרסומת
11 באמצעות הודעות המסר נמשך. בגין כך תובעת התובעת פיצויים לדוגמה על פי החוק, חיוב הנתבעת
12 בפיצויים עונשים שיתרמו, וכן פיצוי בגין הוצאות משפט, הצורך להיזקק לעו"ד, עוגמת נפש וטרחה.
13

14
15 הנתבע, מרכז ללימודים אקדמיים באור יהודה, טוען בכתב ההגנה כי פרסום תכנית הלימודים
16 בדיוור עצמי נעשה רק לאנשים שאישרו דיוור והתעניינו בלימודים במוסד. על פי הנטען בשנת 2006,
17 עוד טרם כניסת החוק לתוקף, התובעת פנתה לנתבע והתעניינה בלימודים במוסד, ובמסגרת פנייתה
18 זו מסרה את פרטיה ואת מס' הטלפון שלה. לטענת הנתבע, בתוך כך הסכימה התובעת להיות
19 מדוורת. עוד טוען הנתבע כי הודעת ההסרה של התובעת לא התקבלה אצלו, כפי שגם עולה מהרשום
20 במסרון שהתובעת שלחה וכי רק ביום 5.8.13, כשנה וחצי לאחר קבלת ההודעה הראשונה, שלחה
21 הנתבעת מכתב הסרה באמצעות עו"ד. הנתבע טוענת כי כל הודעות המסר כללו באופן ברור את שמו.
22

23 התובעת הכחישה את טענת הנתבע כי פנתה למוסד בשנת 2006. לטענתה מעולם לא התעניינה בשנת
24 2006 בלימודים אצל הנתבע, ולא נרשמה לקבלת מידע ממנו. לדבריה, אותה עת הייתה בעיצומם של
25 לימודים במוסד אחר, ולא היה לה, לטענתה, כל צורך לימודי נוסף. כן מביעה התובעת תמיהה מדוע
26 נשלחו הודעות רק בשנת 2012, שש שנים לאחר מכן.
27

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-03-1953 בן ארי נ' המרכז ללימודים אקדמיים באור יהודה בע"מ - חל"צ

תיק חיצוני:

הצדדים העידו בפני וחזרו על טענותיהם.

התובעת העידה כי מס' הטלפון של הנתבע על גבי ההודעות אינו זמין. בהמשך אישרה כי ניסתה להתקשר למס' זה, ללא הצלחה. באותה נשימה אישרה התובעת בעדותה שידעה שהמסרים הם מהנתבע ואף התקשרה למזכירות הנתבע, אולם לא ידעה לאן לפנות ולבסוף הבהירה כי אין זה מתפקידה להסיר. כן אישרה התובעת בעדותה כי יתכן שקודם לשנת 2012 נשלחו אליה מסרונים מהנתבע.

נציגת הנתבע הבהירה בעדותה כי המס' המופיע במסרונים (1800-) הנו מס' הטלפון של המוסד מזה 13 שנה. מדובר בקו זמין שמאויש בין השעה 09:00-21:00, ובהעדר איוש השיחה מועברת לבית. נציגת הנתבע הציגה תרשומת ממחשבי הנתבע בשנת 2006 (סומן נ/1) לפיה התובעת צלצלה למוסד ביום 14.8.06, הוזמנה ליום הפתוח וביום 20.8 צוין כי נרשמה למקום אחר.

דיון והכרעה

"דבר פרסומת" על פי סעיף 30א לחוק התקשורת הנו: "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".

בדקתי את תוכן הודעות המסר שצורפו לכתב התביעה. מדובר בתזכורות או בהזמנות ליום פתוח במוסד. כבר נפסק כי הצעת רשום לקורסים בתשלום הנשלחת ע"י אוניברסיטה לתיבות הדוא"ל של תלמידי האוניברסיטה, מהווה דבר פרסומת אסורה. (ראה ת"ק (ת"א) 10-03-36975 מור נ. אוניברסיטת [פורסם בבנו] (19.8.10)). כך גם דברי הפרסום שנשלחו לתובעת. אף שמדובר בהזמנה ליום פתוח במוסד חינוכי לימודי, יש במסר זה, מטרה מסחרית, לעודד הרשמה ללימודים במוסד הנתבע, שברור כי יהיו כרוכים בתשלום. לפיכך אני רואה במסרים אלה "דבר פרסומת" כמשמעות המונח בחוק.

בסעיף 30א(ב) לחוק, נקבע: "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטית, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה."

החוק מחייב קבלת הסכמה מפורשת ומראש של הנמען כתנאי לשיגור הודעת פרסומת. הסכמת הנמען מראש, על פי דרישות החוק, צריכה להיעשות בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-03-1953 בן ארי נ' המרכז ללימודים אקדמיים באור יהודה בע"מ - חל"צ

תיק חיצוני:

1 מוקלטת. הנתבע, עליו הנטל, לא הציג תשתית ראייתית להוכחת קיומה של הסכמה מפורשת, מראש
2 של התובעת לדיוור אליה. תרשומת ממחשבי הנתבע בחודש 08/2006 (סומן 1/נ) לפיה התובעת פנתה
3 לנתבע ביום 14.8.06 והוזמנה ליום הפתוח, אינה מלמדת על הסכמת התובעת לקבלת דברי פרסומת
4 מהנתבע. אם כי ניתן ללמוד מתרשומת זו כיצד יש בידי הנתבע את מס' הטלפון הנייד של התובעת.
5
6 אף שמצאתי לקבוע כי אין בפניית התובעת לנתבע בחודש 08/06, כשלעצמה, משום הסכמה מפורשת
7 מצד התובעת לדיוור, התרשומת משנת 2006 שהוצגה ממחשבי הנתבע (1/נ), סותרת את טענת
8 התובעת כי מעולם לא פנתה לנתבע בשנת 2006, ומטילה צל על אמינותה. עם זאת, בהעדר הסכמה
9 מפורשת ומראש של התובעת לקבלת דברי הפרסומת באמצעות הודעות המסר, הנתבע לא עמד
10 בתנאים המאפשרים שיגור דברי פרסומת על פי סעיף 30א לחוק התקשורת.
11
12 לטענת התובעת ההודעות שנשלחו אליה אינן מכילות את שם הנתבע, מען הנתבע ודרכי ההסרה
13 כמצוות החוק. אינני מקבלת טענה זו. לגבי דיוור באמצעות הודעות מסר, כמו בתביעה שלפניי, חל
14 סעיף 30א(ה)(2) לחוק התקשורת הקובע כדלקמן: **"על אף הוראות פסקה (1), מפרסם המשגר דבר**
15 **פרסומת באמצעות הודעת מסר קצר יציין בדבר הפרסומת רק את שמו ואת דרכי יצירת הקשר עמו**
16 **לצורך מתן הודעת סירוב"**. היינו, די כי הנתבע יציין את שמו ואת דרכי הקשר עמו לצורך הסרה,
17 ואין עליו לציין את מענו או את דרכי ההסרה. בחנתי את הודעות המסר. שם הנתבע אינו מצוין
18 בהודעה, אולם מתוכן ההודעה, המזמין ליום פתוחה במוסד הנתבע, ניתן לדעת את שם הנתבע.
19 בהודעות מצוין מס' טלפון ליצירת קשר. (40-800-1...) והתובעת עצמה אישרה בעדותה כי ידעה
20 שהמסרים הם מהנתבע, ולדבריה אף התקשרה למזכירות המוסד. בכך, יצא הנתבע כדי חובתו על פי
21 סעיף 30א(ה)(2) לוק.
22
23 בהקשר ליכולת ליצור קשר עם הנתבע במס' הטלפון שצוין בהודעות המסר, אני מוצאת להעדיף את
24 עדות הנתבע כי מדובר בקו טלפון פעיל ומאויש. זאת מתוך התרשמותי מעדות נציגת הנתבע
25 שנמצאה סדורה ואחידה, אל מול עדותה הלא אחידה של התובעת בעניין. לדברי התובעת בעדותה
26 מס' מס' הטלפון שצוין על ידי הנתבע בהודעות המסר אינו זמין והיא ניסתה להתקשר למס' ללא
27 הצלחה. אלא שבהמשך עדותה אישרה התובעת שידעה כי המסרים הם מהנתבע ואף התקשרה
28 למזכירות הנתבעת, אולם טענה כי לא ידעה לאן לפנות. התובעת הבהירה בעדותה כי אין זה
29 מתפקידה להסיר, וניכר כי זו הסיבה שלא פנתה בבקשה להסרה, ולא מס' הטלפון של הנתבע.
30
31 סעיף 30א(י) לחוק התקשורת מסמיך את בית המשפט במקרה של הפרת הוראות חוק התקשורת,
32 לפסוק פיצויים לדוגמה ללא הוכחת נזק, בסכום שאינו עולה על 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת
33 שקיבל הנמען בניגוד להוראות חוק התקשורת. מדובר ברף העליון, ואין משמעות הדבר שכל אימת
34 שיופר החוק יהיה התובע זכאי לתשלום זה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-03-1953 בן ארי נ' המרכז ללימודים אקדמיים באור יהודה בע"מ - חל"צ

תיק חיצוני:

1 בנוגע לפסיקת שיעור הפיצוי נקבע בסעיף 30א(3) לחוק התקשורת כדלקמן:
2 "בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים
3 להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:
4 (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
5 (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
6 (ג) היקף ההפרה".

7
8 הפסיקה המנחה בעניין השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לפסוק פיצויים לדוגמה בגין
9 הפרת חוק התקשורת, נקבעה בעניין רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ [פורסם בנבו]
10 (27.7.2014) ובעניין רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי [פורסם בנבו] (4.8.2014). על פי הלכות אלה, יש
11 לבחון את תכלית החוק: אכיפה והרתעה אפקטיבית, יחד עם מידתיות. לשם כך יש לשקול את
12 נסיבות ביצוע ההפרה, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני אם לאו); את התנהגות הנתבע; את הרווח
13 הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד),
14 וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית).

15
16 במסגרת השיקולים יש להבחין גם בין משלוח דברי פרסומת ללא הסכמת הנמען, לבין משלוח דברי
17 פרסומת לאחר שהתבקשה הסרה. המקרה הראשון הוא חמור יותר, ומיגורו הוא ביסוד תכלית
18 החוק.

19
20 על פי סעיף 30א(ד) לחוק התקשורת: "הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר
21 הפרסומת, לפי בחירת הנמען". התובעת לא ביקשה להסיר את שמה מרשימת הדיור של הנתבע.
22 אף שאני מוצאת כי יכולה הייתה לעשות כן, אם כי לא בדרך של הודעת מסר, כפי שקיבלה.

23
24 על פי החוק אין חובה על נמען לפעול להסרת דברי פרסומת. הפסיקה אף קובעת כי מקום בו השולח
25 מאפשר לנמען הסרה מרשימת התפוצה, אלא שהנמען אינו מסיר את עצמו מרשימת התפוצה, אין
26 הדבר "מכשיר" את הפרות השולח, וגם אין הדבר, שולל מהנמען פיצוי. עם זאת, נמען הנמנע משיגור
27 הודעת סירוב יש בהתנהגותו משום גילוי דעת כי הוא אינו רואה בפרסום משום מטרד משמעותי,
28 והימנעותו תילקח בחשבון בין השיקולים אותם שוקל בית המשפט בעת קביעת שיעור הפיצוי.
29 בעניין זה אני מאמצת את דברי כב' השופט גיא היימן בת"ק (ת"א) 19652-07-11 עו"ד אסף לרין נ'
30 אחד פלוס אחד דילים ורכישות בע"מ [פורסם בנבו], כדלקמן: "לכך יש להוסיף גם את העובדה
31 שהתובע יכול היה בלחיצת כפתור פשוטה, מיד עם קבלת דבר הדואר הראשון, להודיע כי אינו
32 מעוניין בקבלת דברי פרסומת. התובע המתין שבועות ארוכים – כמעט חודשיים עד שפנה בכתב
33 לנתבעת עד, ואני סבור כי הדבר פועל לחובתו באופן לא מבוטל בכל הקשור לפסיקת הפיצוי

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-03-1953 בן ארי נ' המרכז ללימודים אקדמיים באור יהודה בע"מ- חל"צ

תיק חיצוני:

1 בהתאם לחוק התקשורת. התנהלות זו של התובע פועלת לחובתו ומובילה לכך שהפיצוי ייפסק
2 במשורה..."

3
4 שמעתי את העדויות, שקלתי את הטענות של הצדדים ואת האמור בכתב הטענות והמסמכים
5 שהוצגו בפניי. אף שמצאתי כי אף מדובר ב"דבר פרסומת", ולא הוכח כי התובעת נתנה את הסכמתה
6 המפורשת ומראש למשלוח דברי הפרסומת אליה, בנסיבות תיק זה, ועל יסוד השיקולים לעיל אני
7 פוסקת פיצוי מופחת מהתקרה הקבוע בסעיף 30א(י) לחוק.

8
9 לא מצאתי כי מדובר בפרסום פוגעני. דברי הפרסומת הם הזמנה ליום פתוח במוסד אקדמי-לימודי.
10 לא הוכח כי מדובר בנתבע מפר חוק סדרתי שהוגשו נגדו תביעות על הפרת החוק. התובעת פנתה
11 בעבר למוסד הנתבע והוזמנה ליום פתוח. התובעת ידעה את זהותו של הנתבע, ובעבר פנתה אליו.
12 בכל אחד מהודעת המסר שדוורו לתובעת מצוין מס' טלפון של הנתבע ליצירת קשר, באמצעותו היה
13 בידי התובעת להסיר את שמה ופרטיה מרשימת התפוצה, ללא סיכון. אלא שהתובעת לא עשתה כן
14 עד ליום 5.8.13, כשנה וחצי לאחר קבלתה את ההודעה הראשונה ומיד הוסרה מרשימת הדיוור.

15
16 אשר על כן, במכלול נסיבותיו של תיק זה כמפורט לעיל רואה לפסוק לתובע פיצוי גלובאלי בסכום
17 של 2,500 ₪. לטעמי סכום זה יש בו איזון ראוי בין תכלית החוק, הרתעה אפקטיבית ומדתיות.
18 תכלית החוק אינה עונשית, ואני מוצאת כי די בפיצוי שפסקתי להרתיע את הנתבע מפני הישנות
19 מקרים דומים.

20
21 לאור האמור הנתבעת תשלם לתובעת סך של 2,500 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 יום מיום קבלת
22 פסק הדין. משהסכום שפסקתי קטן בהרבה מסכום התביעה, אינני עושה צו להוצאות.

23
24 באשר לשכ"ט עו"ד, התובעת לא הציגה אסמכתא להוצאה זו. מה גם שדרישה לשיפוי בגין שכ"ט
25 עו"ד מנוגדת לתכליתו של בית המשפט לתביעות קטנות, שנועד לפתרון סכסוכים בדרך יעילה
26 מהירה וזולה ללא העמסת הוצאות התדיינות על הצדדים, ובכללם שכ"ט עו"ד.

27
28 **המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.**

29 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א בתוך 15 יום מקבלת פסק הדין.

30

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-03-1953 בן ארי נ' המרכז ללימודים אקדמיים באור יהודה בע"מ - חל"צ

תיק חיצוני:

1

ניתן היום, כ"ט ניסן תשע"ה, 18 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

2

אפרת בוסני, שופטת

3